

Marliese Arold: Živeti hočem

Knjiga govori o Nadine, ki je okužena z virusom HIV. Ta se lahko kadarkoli razvije v aids. Sprva to zelo težko prenaša, na koncu pa se vseeno privadi. Glavne osebe so Nadine, njen bivši fant Florian, starša, prijateljice iz treningov odbojke Kim, Renate, Annet, Heike, trenerka Evelyn, sošolka Lisa, kasneje pa še prijatelji iz skupine za samopomoč obolelih za aidsom ali seropozitivnih.

Nadine je stara skoraj sedemnajst let. Trenirala je odbojko in šlo ji je zelo dobro. Pred kratkim sta se z bivšim fantom Fabianom razšla, zaradi velikih razlik med njima. Fabian se je moral zaradi očetove službe pogosto seliti. Stike sta zato vzpostavljala samo s pismi. Pogosto sta si jih pisala. Potem pa kar naenkrat od Fabiana dolgo ni prišlo nobeno pismo. Ko pa je vendarle prišlo, se ga je Nadine zelo razveselila. Niti predstavljal si ni, da je vsebina lahko tako zastrašujoča. V pismu je namreč pisalo, da je takrat, ko je imel nesrečo z mopedom dobil infuzijo krvi z virusom HIV. Bal se je, da je okužil tudi njo. Pisal ji je tudi, da se je zdaj pri njem razvil aids in, daje zelo bolan. Napisal je tudi, naj gre Nadine takoj na test za aids in mu čimprej sporoči rezultate. Nadine ga sprva ni jemala resno. Kmalu pa se je začela počutiti slabo, zato je obiskala zdravnika. Sprva mu ni upala povedati kaj jo skrbi, potem pa jo je sam vprašal, če bi šla na test za aids. Čez malo več kot en teden jo je poklical k sebi v ambulanto in ji povedal, da je seropozitivna. To pomeni, da ima v sebi virus HIV, ki pa se še ni razvil v aids. Nadine je bila zelo potrta. Še isti dan je povedala staršema, ki sta bila potrta, a sta ji stala ob strani. Mislila je tudi na samomor. Dolgo ni povedala prijateljicam, potem pa je prišlo na dan pri treningu odbojke. Nobena od soigralk je ni več marala, saj so mislile, da se bodo od nje nalezle aidsa. Ujezila se je in se odločila, da je z odbojko zaključila. Nadine je začela obiskovati tudi skupino za samopomoč obolelih za aidsom ali seropozitivnih. Tam je spoznala še druge in videla, da gre nekaterim še slabše od nje. Nekateri so živeli z aidsom že več let. Postala je samozavestnejša. Zopet je začela hoditi na treninge odbojke. S soigralkami so kmalu šle na turnir odbojke, kjer jim najprej ni šlo najbolje, potem pa so zmagale, tudi v finalu.

NADINE- je stara skoraj sedemnajst let in je edinka. Zelo rada ima odbojko in na treningih je skoraj vedno najboljša. Rada se vozi s kolesom. Rada ima tudi družbo, glasno glasbo in zabavo. Vsake toliko časa je zelo sramežljiva, včasih pa je res pogumna. Fabiana je spoznala v bolnišnici, ko sta se srečala, on po nesreči z mopedom, ona pa po operaciji slepiča.

LISA-Nadinina sošolka in prijateljica. Je pravi knjižni molj in zelo dobro igra klavir. Živi blizu Nadine. Ko je izvedela, da ima Nadine virus HIV je ni začela zaničevati in se je izogibati, kot ostale, ampak je držala z njo in ji pomagala, da se je postavila sama zase. Lisa potrjuje rek, da dobiš prave prijatelje šele v nesreči.

MANUEL- Nadine ga je spoznala, ko je šla s starši v posvetovalnico o aidsu. Že štiri leta je seropozitiven in v zadnjem času opaža simptome aidsa. Star je okoli 25 let, je visok, rdečelas in zelenih oči. Nadine ga zelo občuduje, saj je poln samozavesti in pozitivne energije. Rad pomaga ostalim, ki se srečujejo z enakimi problemi, ki jih ima sam.

Po karakterju ali dejanjih si nisem podobna z nobeno od oseb v knjigi.

Odnosi med glavnimi osebami so zelo zapleteni. Še posebej Nadine včasih niti sama ne ve, kako bi se obnašala. Večkrat kriči na starša, ne da bi to sploh hotela. Večkrat se ji ponoči ko ne mora spati zmrači um in misli samo na slabe strani življenja.

Knjiga mi je všeč bolj kot sem mislila. To pa zato, ker je včasih pisatelj uporabil tudi sleng in kletvice. Ta knjiga predstavlja dogodke, ki se lahko zgodijo tudi v resnici. Všeč mi je da v knjigi piše, da aids ni samo bolezen drugih ljudi in da lahko doleti prav vsakega.

Ni pa mi všeč, da se knjiga konča z zmago v turnirju odbojke. Moralo bi pisati še ali je odgovorila Florjanu in kako se je ta virus razvijal pri obeh.

Meni se zdi, da je glavni namen te knjige ljudi obvestiti, da aids ni tako grozen in da se ne prenaša že z dotikom ali objemom. Kot dodatek k knjigi je na koncu še nekaj strani namenjenih splošni izobrazbi o aidsu in kako se prenaša.